

תת"ע 3138/06/15 - מדינת ישראל נגד אמל דגש

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3138-06-15 מדינת ישראל נ' אמל דגש

בפני	כבוד השופט טל פרי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אמל דגש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גינסברג

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ע"פ כתב האישום נהג הנאשם ברכב פרטי תוצרת סובארו ביום 23.6.14 בשעה 09:30 בכביש 444, בק"מ 39, עת עשה שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב וזאת בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

במענה לכתב האישום, כפר הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

הנאשם טען כי "המכשיר היה ברכב בדיבורית במתקן, ביד לא היה שום דבר".

מטעם התביעה העידו ע.ת/1 השוטר אבי דניאל (להלן "השוטר"), וכן ע.ת/2 רוגר גלפנד, מתנדב במשטרה (להלן "המתנדב"), כמו כן הוגש ת/1 דוח התנועה הכולל את נסיבות האירוע, וכן הוגש ת/2 מזכר שערך השוטר, ת/3 סקיצה שערך השוטר, ת/4 דוח פעולה שערך המתנדב.

מטעם ההגנה העיד הנאשם להגנתו, וכן העידו מר דוד גרינפלד קצין צה"ל שישב לצדו של הנאשם ברכבו בזמן האירוע והיה עד להתרחשות האירועים. כמו כן העיד מר טל בנדל, חייל בצה"ל אשר ישב במושב האחורי ברכבו של הנאשם בעת האירוע.

ראיות התביעה

בדוח הנסיבות שהוגש כת/1 נכתב:

"בהיותי בניידת 336 סטטי בניצב לכביש הנ"ל אני מבחין בנהג בברור מוחלט כאשר הוא אווז בידו הימנית במכשיר נייד המוצמד לאוזנו הימנית וממשיך את נהיגתו מיד נסעתי אחריו שזיהיתי את העבירה הגעתי אליו מימינו סמוך לת. דלק אנרגיה וכרזתי לו עצור משטרה.....".

עמוד 1

בת/2 דוח פעולה מודפס שערך השוטר נכתב:

"בהיותי בניידת משטרה אני סטטי ניצב לכביש..... ומבחין ברכב שמספרו 2546360 חולף על פניי מכון דרום לצפון ורואה בברור נהג כאשר הוא אווז בידו הימנית במכשיר נייד המוצמד לאוזנו הימנית. מיד נסעתי אחריו ולאחר מס מטרים ספורים (הדגשה שלי - פ.ט) הגעתי מצדו הימני של הרכב וכרזתי לו "נהג עצור בשול הימני משטרה".

בת/3 שרטט השוטר סקיצה של מקום עמידתו ביחס לרכבו של הנאשם

בת/4 דוח פעולה שערך המתנדב נכתב:

"כביש 444 כאשר עמדנו סטטי בניצב לכביש. אבי הבחין ברכב פרטי בצבע כחול כהה שמספרו 2546360 כאשר הנהג השתמש בטלפון נייד. יש לצין שאני לא ראיתי את העבירה" (הדגשה שלי - פ.ט).

ראיות ההגנה

הנאשם העיד להגנתו ואמר:

"אני יצאתי מהבסיס צופים, בסיס צבאי שאני עובד עמו, הייתי עם קצין צה"ל ועוד חייל, ובחיים לא הייתי מדבר בטלפון עם החיילים האלה. במשטרה אני עושה תיאום וקישור בין משטרת ישראל למשטרה הפלסטינאית.

אחרי שהגענו לאשור תחנת טייבה, בכביש הראשי, אני רואה ניידת משטרה עושה עבירת תנועה ועוקפת מצד ימין, כשהגיעה אלי, הפעלתי צופר, צפרתי לו חזר וסימנתי לו עם היד מה אתה עושה, והוא לקח הכרזה ואמר משהו שלא הבנתי, ומכיוון שאני יודע ולא הבנתי מה הוא עושה אמרתי אני האט היה לחץ תנועה ולא יכולתי לצאת מצד ימין, זה היה כניסה לתחנת דלק, והוא אמר לי רד לשול, וירדתי לשול כדי לא להפריע לשאר התנועה".

..... ואז ירדתי לשוטר והתחלנו לדבר, ואחרי דקה, בכלל לא דיבר איתי על הפלאפון, הוא ראה את הטלפון ביד שלי, ושאל למה דיברתי בטלפון, ואמרתי לו בוא ניכנס לתחנה, הוא התחיל לדווח שברחתי לו..... אמרתי לו אתה עצרת אותי רק בגלל שצפרתי לך... אמרתי לו שאני שוטר עם מדים.....

אחרי שבועיים מתקשרים אליי למשרד ואמרו לי ששולחים אליי דוח תנועה, השוטר מר שהוא מסר לי אותו באותו הרגע והוא לא מסר לי אותו, קיבלתי הדו"ח אחרי שבועיים משוטר אחר...."

ע.ה. דוד גרינפלד שישב לצדו של הנאשם בזמן האירוע העיד אף הוא:

"יצאנו מהבסיס צופים למעבר שער אפרים...ופתאום אמל צפר לניידת שהוא זיהה שעוקפת אותו מימין, אחרי שתי שניות הניידת כרזה לו לעצור בצד, הניידת עצרה מאחורינו, ואז השוטר בניידת יצא, ואז אמל בא לצאת, התחילו צעקות, אל תצא מהרכב, אל תזוז, אמל אמר לו אני שוטר תן לי לדבר איתך, למה אתה עוקף מימין, ואז אמר לו, אתה דיברת בטלפון, אמל אמר לו שהוא לא דיבר בטלפון ויש לו שני עדים שהיו איתי" (צ"ל איתו-פ.ט)

כאשר נשאל העד בחקירה ראשית ונגדית עמד הוא על טענתו כי הנאשם לא דיבר בטלפון לא בזמן שנעצר על ידי השוטר, ואף לא קודם לכן.

ע.ה. טל בנדל שישב במושב האחורי ברכבו של הנאשם העיד אף הוא :

".....אני שומע צפצוף קריאה של השוטר, ואני רואה מצד ימין, קרוב, עוד שנייה בא לחסום אותנו, נצמד

אלינו, קרא לנו בכריזה, אמל היה עצבני מאוד, עצרנו בצד, הוא דיבר אתו, לא זוכר מה קרה שם, התעצבן, השוטר טען שהוא השתמש בטלפון, אני ממה שהספקתי לראות, לא ראיתי את אמל משתמש בטלפון, היה הרבה ריב. מה שקרה זה שאחרי זה הלכנו לתחנה להתלונן על השוטר וזהו בעיקרון".

דין והכרעה

נקודת המחלוקת בין הצדדים היא בשאלה, האם, כדברי המאשימה, הנאשם אחז ביד ימין טלפון נייד צמוד לאוזנו הימנית תוך כדי נהיגה? או שמא גרסת ההגנה היא הנכונה ולפיה הנאשם כלל לא אחז בטלפון נייד.

לאחר שמיעת עדויות התביעה והעדויות מטעם ההגנה, החלטתי להעדיף את גרסת ההגנה על פני התביעה.

התרשמתי מעדותו של הנאשם בפני כי מדובר בעדות כנה ואמיתית. התרשמתי כי הנאשם מסר את האמת כפי שהיא, גם בדברים שאינם נוחים מבחינתו, כך למשל הודה הנאשם כי התבטא באופן חריג כלפי השוטר לאחר קבלת הדו"ח וכי ההתנהלות, הלא מכובדת בלשון המעטה, של 2 שוטרים במשטרת ישראל זה לזה לא מוסיפה כבוד לשניים ולא לארגון בו הם משרתים.

יחד עם זאת, לאחר שבית המשפט "זיקק" את העובדות הרלבנטיות תוך נטרול רעשי הרקע אשר עסקו, רובם ככולם, בהתנהלות שבין הצדדים לא נותר בי ספק כי התביעה לא הרימה את הנטל הנדרש במשפט פלילי, וכי לא הוכחה אשמתו של הנאשם מעל לכל ספק סביר.

ועתה אפרוט מסקנותי :

תיק התביעה מתבסס על עדותם של שני עדים כאשר עיון בעדותו של המתנדב, ובת/4 אותו ערך, מעלה, כי עדותו מהימנה אך אין בה כדי לתרום דבר להוכחת העבירה. המתנדב מאשר בחקירה נגדית כי כלל לא ראה את ביצוע העבירה (ראה עמ' 9 ש' 8 לפר'). זאת ועוד, החלק המתייחס לביצוע העבירה הינו עדות שמועה שכן המתנדב כותב **"אבי הבחין ברכב כחול שמספרו 2456360 כאשר הנהג השתמש בטלפון נייד. יש לציין שאני לא ראיתי את העבירה"**.

המתנדב לא רשם את שעת מילוי ת/4 אולם את שעת ביצוע העבירה ציין בשעה 09:15. עוד ציין המתנדב כי השוטר רשם את הדוח (דהיינו ת/1) במקום ביצוע העבירה וגם לעניין זה אדרש בהמשך.

בעדותו של השוטר, נתגלו מספר סתירות, ואף לעיתים חוסר עקביות אשר נומקה על ידו לאור המצב הנפשי בו היה נתון, **"סערת רגשות"** (ראה עמ' 8 ש' 26 לפר'). יחד עם זאת לא ניתן ליישב חלק מהסתירות, וכן לא ניתן להשלים פרטים מהותיים אשר חסרים בדו"ח ואשר לא הושלמו בעדות בבית המשפט.

השוטר רשם את שעת ביצוע העבירה בת/1 כשעה 09:30 וכאמור ת/1 נרשם בשטח. לעומת זאת ת/2, אשר נרשם בתחנה (ראה עמ' 8 ש' 21 לפר') ואשר הינו דוח פעולה מודפס נרשם, לכאורה, בשעה 09:15 דהיינו, **טרם ביצוע העבירה**.

השוטר לא מציין בת/1 היכן נעצר רכב הנאשם, לא מציין את מצב התנועה ואף לא מציין באיזה מרחק ממקום ביצוע העבירה נעצר הנאשם. יצוין בהקשר זה כי גם בת/4 לא מציין המתנדב כל פרט בעניין זה.

כאשר נחקר השוטר בעניין זה נגדית סתר הוא עצמו שכן כאשר נשאל הוא על ידי הנאשם

"ש. רק שיצאת כמה רכבים היו ביני לביני ?

ת. מספר רכבים, לא ספרתי, התמקדתי בך" (עמ' 7 ש' 10-9 לפר')

וכאשר נשאל בשנית לעניין זה מסר גרסה שונה בתכלית :

"ש. חוזר על השאלה- איך הגעת אלי בלי לעקוף רכבים ?

עמוד 3

ת. לא רשמתי שהיו מספר רכבים ביני לבינו. היו מספר רכבים בכביש, לא ביני לבינו (עמ' 8 ש' 4-5 לפר')

אם כך, ישאל השואל, מדוע זה נאלץ השוטר להסיע רכבו על השול הימני ולעקוף את הנאשם מימין אם לא היו בינו לבין רכב הנאשם רכבים נוספים? איני יכול לקבל גרסתו של השוטר בנקודה זו ואני מקבל את גרסת הנאשם על פיה היה מרחק בינו לבין רכב השוטר וזאת הסיבה לכך שהשוטר נאלץ לנהוג את הניידת בשול הימני על מנת להדביק את רכבו של הנאשם.

ממצא זה אף מתחדד לאור הסתירות בין האמור בת/2 לבין עדותו של השוטר על פיה מרגע שזיהה את העבירה ועד שעצר את הנאשם המרחק היה **"50-70 מטר בערך"** (ראו עמ' 7 ש' 32 לפר') בעוד שבת/2 רשם הוא שנסע אחריו **"מספר מטרים ספורים"**.

לא זו אף זו, בראיות התביעה אין כל תיאור של מכשיר הטלפון בו השתמש, לכאורה, הנאשם. השוטר אף לא טרח לציין את מספר הטלפון בת/1. לעניין זה יפים דבריו של כב' הש' שהם ברע"פ 6487/12 **צבי דביר נ' מדינת ישראל :**

"הננו סבורים, כי יש להנחות את כלל העוסקים במלאכת האכיפה בתחום זה, לציין במפורש את מספרו של הטלפון הנייד ואת של המכשיר, בדו"ח שנרשם על-ידם, ובוודאי שיש לעשות כן, משהתבקשו לכך על-ידי הנהג. יצוין, כי במהלך הדיון שהתקיים בפנינו, הודיעה באת כוח המשיבה כי תפעל להוצאת הנחיות בנושא זה".

תיאורו של המכשיר, בדו"ח שנרשם על-ידם, ובוודאי שיש לעשות כן, משהתבקשו לכך על-ידי הנהג. יצוין, כי במהלך הדיון שהתקיים בפנינו, הודיעה באת כוח המשיבה כי תפעל להוצאת הנחיות בנושא זה".

במצב זה בו עד התביעה לא יודע לקבוע מהו מספר הטלפון, סוג הטלפון, צבעו, לא ניתן להסתמך לצורך הרשעה על התיאור הכללי כי הוא ראו את הנאשם מחזיק בטלפון נייד, ונדרש לכל הפחות תיאור מפורט יותר וברור יותר של האירוע לצורך ההוכחה כי אכן המדובר היה בטלפון נייד בידו של הנאשם.

בפרשת ההגנה, העיד הנאשם והתרשמתי כי עדותו עקבית, ברורה ומתיישבת עם עדותם של עדי ההגנה.

הנאשם, טען לכל אורך הדרך, כי הוא כלל לא דיבר בטלפון וכן טען כי עדי ההגנה יאשרו את גרסתו.

ואכן עדותו של עד ההגנה, מר דוד גרינפלד, קצין צה"ל, עשתה עלי רושם חיובי ביותר, מדובר בעד ללא אינטרס, אשר ישב ליד הנאשם לכל אורך הנסיעה, אשר העיד באופן חד משמעי כי הנאשם לא דיבר בטלפון עת נעצר על ידי השוטר ואף לא לפני כן. (ראו עמ' 12 ש' 10-11 ו- 20-21 לפר')

לא אדון באירועים שהתרחשו לאחר רישום הדו"ח, הרמת הקול, האיום בהגשת תלונה על תקיפה, האיום בהזמנת אמבולנס בטענת חבלה שלא הוכחה ואולם לא אוכל שלא לעמוד על מחדל חקירה שרובץ לפתחה של המאשימה.

הנאשם טען, ואני מקבל גרסתו לעניין זה, כי הדו"ח לא נמסר לו במקום אלא רק לאחר כשבועיים. מטרידה ביותר העובדה כי השוטר ציין בת/1 שהדו"ח **"נמסר ביד"**. אם היה נמסר הדוח לידי הנאשם הרי שהיה עליו לחתום על קבלתו, ולחלופין אם היה מסרב לחתום הרי שהשוטר היה אמור לרשום **"מסרב לחתום"** ואולם לא כך הם פני הדברים במקרה דנן.

באירוע ישנה דמות נוספת, המכונה מר קיקי לוי, ככל הנראה מפקדו של ע.ת/1 אשר נטל חלק מרכזי בפרשה, וכעולה מעדותו של השוטר בת/2 **"קיקי לוי הרים את דוח התנועה שהיה מונח על השולחן אשר רשמתי לנהג בגין שימוש**

בנייד ואמר לאמל כי הוא מבטל את הדוח ושהכל יהיה בסדר" עוד ממשיך השוטר וכותב "בשלב הזה קיקי פונה אליו ואומר לו אמל תרגע ותפסיק עם ההצגה אני מבטל לך את הדוח תהיה רגוע"

אני רואה בכך מחדל חקירתי שלא נגבתה עדותו של קיקי לוי וכי לא טרחה המאשימה לזמנו כעד בתיק .

אף למעלה מכך, חמורה ביותר אמירתו, הלכאורית, של מר קיקי לוי כי הוא עומד לבטל דוח אשר בסופו של דבר התגלגל לפתחו של בית המשפט. ואף למעלה מכך, אם התחייב מר קיקי לוי לבטל את הדו"ח , כיצד זה נמסר הוא לידי הנאשם שבועיים לאחר האירוע ? האם ביטול הדו"ח בסמכותו של מר לוי? האם לאו ?

לאור האמור מורה על העברת הכרעת הדין לידי ראש אגף התנועה, ניצב ירון בארי, לכל טיפול שימצא לנכון.

סוף דבר

אני קובע כי נותר בליבי ספק ביחס לביצוע העבירה על ידי הנאשם בפרשה זו.

אשר על כן, מכל הנימוקים לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ו, 02 מאי 2016, בנוכחות הצדדים.